

Pēctecība prezidijā

Tikšanās ar divpadsmit apustuļiem 1844. gada martā

Prezidents Vilfords Vudravs (1807.–1898. g.) atcerējās:

„Es atceros pēdējo [Džozefa Smita] runu pirms viņa nāves. . . . Viņš runāja, stāvot kājās aptuveni trīs stundas. Šķita, ka telpu bija piepildījusi iznīcinoša uguns, viņa seja bija skaidra kā dzintars, un viņš bija ietērpts Dieva spēkā. Viņš mums izskaidroja mūsu pienākumus. Viņš mums izskaidroja šī dižā Dieva darba pilnību; un tad viņš sacīja: „Uz manas galvas ir saistīta katra atslēga, ikviens spēks, katrs dzīves un pestīšanas princips, kuru Dievs jebkad ir devis kādam cilvēkam, kas dzīvojis uz Zemes. Un šie principi, priesterība un spēks pieder dižajam un pēdējam atklāšanas laikam, kurā Debesu Dievs ir izstiepis Savu roku, lai tos nostiprinātu uz Zemes. Tagad,” viņš teica, uzrunājot Divpadsmitos, „es esmu saistījis uz jūsu galvām katru atslēgu, ikvienu spēku un katru principu, kuru Tas Kungs ir saistījis uz manas galvas.” . . .

Pēc tam, kad viņš bija mūs šādā veidā uzrunājis, viņš teica: „Es saku jums, šīs Valstības nasta tagad gulstas uz jūsu pleciem; jums ir pienākums nest to visā pasaulē” (skat. *Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits* [2010. g.], 528. lpp.).

Sidnija Rigdona prasība

Sidnijs Rigdons, Augstāka prezidija pirmais padomnieks, 1844. gada 3. augustā no Pitsburgas, Pensilvānijas, ieradās Navū. Viņš sasauca īpašu sanākumi, lai to noturētu otrdienā, 6. augustā, lai Baznīcas locekļi varētu izvēlēties Baznīcas aizbildni. Šķita, ka Sidnijs Rigdons cenšas sasaukt sapulci, lai Baznīcas locekļi varētu apstiprināt viņa kā Baznīcas aizbildņa amatu, pirms visi Divpadsmit apustuļi atgriežas no misijām Amerikas Savienoto Valstu austrumos. Par laimi, pateicoties eldera Vilarda Ričarda un eldera Pārlīja P. Preta pūlēm, sapulce tika pārcelta uz ceturtdienu, 1844. gada 8. augustu, kad gandrīz visi apustuļi bija atgriezušies Navū.

Sidnijs Rigdons apgalvoja, ka, tā kā viņš iepriekš bija ticis aicināts un ordinēts par Džozefa Smita runasvīru (skat. M&D 100:9), viņa pienākums ir „pārliecināties, ka Baznīca tiek vadīta atbilstošā veidā” (skat. *History of the Church*, 7:229).

Džeimsa Strenga prasība

Pēc Džozefa Smita nāves Džeimss Strengs, kurš tika nokristīts 1844. gada februārī, apgalvoja, ka bija saņēmis vēstuli no Džozefa Smita, kurā viņš rakstījis, ka ieeļ viņu par savu pēcteci. Vēstule bija viltota, bet izskatījās, ka to ir parakstījis Džozefs Smits, un, kad Strengs to parādīja, tas maldināja vairākus Baznīcas locekļus. Strengs arī teica, ka viņu ir apmeklējuši eņģeļi un nodevuši viņam atslēgas.

1844. gada 7. augusts

Elders Džons Teilors, Vilards Ričards, Pārlījs P. Prets un Džordžs A. Smits jau atradās Navū, kad tur ieradās Sidnijs Rigdons. Lielāka daļa apustuļu, tai skaitā arī Brigams Jangs, atgriezās Navū 1844. gada 6. augustā. Nākamajā dienā, 7. augustā, apustuļi tikās padomes sapulcē Džona Teilora mājās. Vēlāk, tās dienas pēcpusdienā, kopā satikās divpadsmit apustuļi, augstā padome un augstie priesteri. Prezidents Jangs lūdza Sidnijam Rigdonam izklāstīt savu vēstījumu svētajiem. Sidnijs Rigdons drosmīgi paziņoja, ka viņš bija redzējis vīziju un ka neviens nevar pārņemt Džozefa Smita Baznīcas prezidenta amatu. Tad viņš ierosināja, ka viņam būtu jātiek ieceltam par cilvēku aizbildni.

Kad Sidnijs Rigdons beidza runāt, Brigams Jangs (1801.–1877. g.) teica:

„Man ir vienalga, kurš vada Baznīcu, . . . bet man ir jāzina, ko Dievs par to saka. Man ir atslēgas un līdzekļi, lai noskaidrotu Dieva prātu šajā jautājumā. . . .

Džozefs mums, liekot rokas uz galvas, piešķīra visas atslēgas un spēku, kas pieder apustuļiem un kas piederēja viņam pašam, pirms viņš tika paņemts prom, un neviens cilvēks vai cilvēku grupa šajā vai nākamajā pasaulē nevar nostāties starp Džozefu un Divpadsmitajiem.

Cik gan bieži Džozefs Divpadsmitajiem teica: „Es esmu ielicis valstības pamatus, un jums tā ir jāturpina celt, jo tā gulstas uz jūsu pleciem” (skat. *History of the Church*, 7:230).

1844. gada 8. augusts, plkst. 10:00

1844. gada 8. augustā, plkst. 10:00 no rīta svētie sapulcējās Navū, lai dzirdētu, kā Sidnijs Rigdons ierosina prasību kļūt par Baznīcas aizbildni. Pusotru stundu viņš uzrunāja tūkstošiem svēto, kuri bija sapulcējušies, paskaidrojot, kāpēc viņam vajadzētu kļūt par Baznīcas aizbildni. Vairāki cilvēki aprakstīja, ka viņa runa nav bijusi iedvesmojoša.

Prezidents Brigams Jangs runāja īsi un pateica, ka labprātāk būtu atgriezies Navū, lai sērotu par pravieti, nevis lai ieceltu jaunu vadītāju. Viņš paziņoja, ka Baznīcas vadītāju un locekļu sapulce norisināsies tās dienas pēcpusdienā, plkst. 14:00. Vairāki Baznīcas locekļi vēlāk liecināja, ka, Brigamam Jangam runājot, varēja redzēt, kā izmainās viņa āriene, un dzirdēt, kā izmainās viņa balss, un ka viņš sācis izskatīties un izklausīties kā pravietis Džozefs Smits.

Emīlija Smita Hoita atcerējās: „Viņa runas veids, sejas izteiksme un balss savīļņoja manu dvēseli. . . . Es zināju, ka Džozefs ir miris. Un, tomēr mani bieži pārņēma izbēris un es neapzināti paskatījos uz kanceli, lai redzētu, vai tas nav

Džozefs. Bet tas nebija viņš, tas bija Brigams Jangs” (skat. Lynne Watkins Jorgensen, „The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness”, *BYU Studies*, 36. sēj., nr. 4 [1996.–1997. g.], 142. lpp.).

Vilfords Vudrafs rakstīja: „Ja es viņu nebūtu redzējis pats savām acīm, neviens mani nevarētu pārliecināt, ka tas nav Džozefs Smits, un par to var liecināt ikviens, kurš pazina šos divus vīrus” (skat. *History of the Church*, 7:236).

1844. gada 8. augusts, plkst. 14:00

Plkst. 14:00 tūkstošiem svēto sapulcējās, jo viņi zināja, ka tā būs ļoti svarīga sanāksme. Brigams Jangs runāja atklāti par Sidnija Rigdona ierosināto aizbildniecību un viņa atsvešināšanos no Džozefa Smita iepriekšējo divu gadu laikā un tad teica:

„Ja cilvēki vēlas, lai prezidents Rigdons viņus vada, viņi tam var sekot; bet es jums saku, ka Divpadsmi apustuļu kворumam ir Dieva valstības atslēgas visā pasaulē.

Divpadsmi ir Dieva „pirksta” iecelti. Jūsu priekšā stāv Brigams, vai viņš kādreiz ir vilcinājies darīt to, kas viņam pavēlēts? Vai no viņa lūpām jebkad ir atskanējuši meli? Jūsu priekšā stāv arī Hibers [Č. Kimbals] un pārējie Divpadsmi — neatkarīga grupa, kurai pieder priesterības atslēgas — Dieva valstības atslēgas, lai tās izmantotu visas pasaules labā: tā ir patiesība, tādēļ lai Dievs man palīdz. Viņi seko Džozefam un pārstāvēs Baznīcas Augstāko prezidiju (skat. *History of the Church*, 7:233).

Daudzi svētie teica, ka Brigams Jangs, tajā pēcpusdienā runājot, izskatījās un izklausījās kā Džozefs Smits. Papildus šim brīnumam, daudzi svētie arī juta, ka Svētais Gars viņiem liecina, ka Brigams Jangs un Divpadsmi apustuļu kворums tika Dieva aicināti vadīt Baznīcu. Sapulces noslēgumā svētie Navū vienbalsīgi balsoja, atbalstot Divpadsmi apustuļu kворumu ar Brigamu Jangu priekšgalā, Baznīcas vadīšanā. Tomēr ne visi Baznīcas locekļi galā galā izvēlējās sekot apustuļiem. Tā vietā daži no viņiem izvēlējās sekot citiem, piemēram, Sidnijam Rigdonam un Džeimsam Strengam, kuri izveidoja paši savas baznīcas.

